

РЕШЕНИЕ

№ 4840

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2321** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/:

Образувано е по касационна жалба на В. К. К. и Д. И. М., срещу решение № 20217990 от 02.12.2021 г. по гр.д. № 16033/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отхвърлена жалбата на касаторите срещу заповед № РПН17-РД56-18/27.03.2017г. на кмета на СО, район „П.“, с която е одобрен оценителен протокол № 6 от 10.02.2017 г. на техническата служба на район „П.“ за извършена оценка по молба на наследниците на Г. Б. С. на 51 кв.м. ид. части от имот с идентификатор 37914.6848.1861., местност „Бяла нива“, землище [населено място], СО, район „П.“. В писмена молба, твърдят, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно. моли съдът да постанови решение, с което се отмени обжалвания съдебен акт и се отмени обжалваната заповед. Претендират присъждане на разноски. В съдебно заседание, не се представляват. Ответникът – кмета на СО, район „П.“, представляван от юрк. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни – А. С., Д. С. и С. С., представлявани от адв. Г., взимат становище за неоснователност на жалбата. Претендират присъждане на разноски.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 20217990 от 02.12.2021 г. по гр.д. № 16033/2020 г., СРС е отхвърлил жалбата на В. К. К. и Д. И. М. срещу заповед № РПН17-РД56-18/27.03.2017г. на кмета на СО, район „П.“.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Така постановеното решение е правилно. Настоящата касационна инстанция счита, че при разглеждане на делото, СРС не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила и е извършил правилен анализ на писмените доказателства, събрани и приети в процеса и направените изводи съответстват на установената от данните по делото фактическа обстановка и не противоречат на материалния закон.

СРС правилно е приел, че видно от удостоверение за наследници, В. К. К. и Д. И. М. са наследници на С. Б. Б.. Въз основа на решение № 5094.1 от 18.08.2003г. на ПК при [община], е възстановено правото на собственост в стари реални граници на ниви с площ от 2,118 дка земя в землището на [населено място], местност „Падинето“. Част от тези ниви е нива с № 1861-I-253, с площ от 82 кв.м., като видно от заповед № РД-09-164 от 14.04.2003 г. на кмета на район „П.“, имотът е застроен със сграда. Със заповед № РПН16-РД56-38 от 08.08.2016 г. на кмета на СО, район „П.“ /влязла в законна сила/, е признато правото на наследниците на Г. Б. С. – ползвател по смисъла на П.. 4а, ал.1 от ПЗР на ЗСПЗЗ, да придобият собствеността върху 51 кв.м. ид. части от имот 1861, като е възложено извършване на оценка на тази част от имота по пазарни цени. Изготвена е експертна оценка на 51/651 кв.м. ид. части от земята, като по сравнителния метод, разходния метод и методът на Н., е определена оценка в размер на 75,66 лв. на 1 кв.м., като на 51 ид.ч. от него в оценителен протокол № 6 от 10.02.2017г. е определена крайна оценка от 3860 лв. С оспорената заповед № РПН17-РД56-18/27.03.2017г. на кмета на СО, район „П.“, е одобрен оценителния протокол.

Правилни са изложените от СРС съображения, че оспорената заповед е законосъобразна, издадена от компетентен орган при спазване на процесуалните правила и същата е в съответствие с материалния закон. Не се споделят доводите в касационната жалба, че построената в имота сграда е незаконна. Такива възражение е могло да бъдат направени при оспорване на заповед № РПН16-РД56-38 от 08.08.2016 г. на кмета на район „П.“, която обаче е влязла в законна сила без да бъде обжалвана. Не се споделя и възражението за неконституирането на други заинтересовани страни, поради това, че не може подобно възражение да се отправя от касаторите, тъй като те не могат да упражняват чужди процесуални права. В процесния случай, видно от оценката към заповедта, същата е изготвена от лицензиран оценител. В т. 3.4. от нея е посочено, че имот 1861 се намира непосредствено до регулационните граници на в.з. „Кокалянски ханчета – разширение“, като малка част от имота попада в УПИ I-253, 2702, 2687 от кв. 28а. Съгласно ОУП, същият попада в устройствена зона Жв – вилна зона, с параметри на застрояване, т.е. попада в урбанизирана територия. Оценката е извършена по сравнителния метод, разходния метод и методът на Н. и е в размер на 38,68 евро/кв.м.

В разпоредбата на П.. 62, ал. 3 от ПЗР към Постановление № 456 на Министерския съвет от 11 декември 1997 г. за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ППЗСПЗЗ/, въз основа

на протокола по ал. 2, кметът на общината издава заповед, с която отказва или признава правото да се придобие собственост от ползвателите. В случай че се признава правото да се придобие собствеността, със заповедта се възлага извършването на оценка на имота. В процесния случай, заинтересованите лица в настоящото производство са правоимащи по П.. 4а от ПЗР на ЗСПЗЗ и могат да придобиват право на собственост върху земите, предоставени им за ползване, като в случая това се е случило със заповед № РПН16-РД56-38 от 08.08.2016 г. на кмета на район „П.“. Съобразно П.. 62, ал.4 от ППЗСПЗЗ, след влизането в сила на заповедта по ал. 3, оценката за предоставената за ползване земя, извършена от техническата служба на общината съгласно изискванията на чл. 36, ал. 2 ЗСПЗЗ, и за размера на прогресивно нарастващата такса по П.. 4а, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби на ЗСПЗЗ, се утвърждава със заповед на кмета на общината или на упълномощено от него длъжностно лице. Съгласно чл. 36, ал. 2 от ЗСПЗЗ, размерът на обезщетенията по ал. 1, включително за земеделски земи, включени в границите на урбанизираните територии (населени места и селищни образувания), се определя по реда на наредба, приета от Министерския съвет. С ПМС № 234/16.12.1999 г. е изменен и допълнен ППЗСПЗЗ, като в П.. 31, ал. 2, т. 1 от ПЗР на това ПМС е прието оценката да се извършва от техническата служба на общината като в случаите по § 4а, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на ЗСПЗЗ, какъвто е настоящия - съгласно чл. 90 от Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост, когато земите са разположени в селищни образувания или са включени в строителните граници на населените места. Оттук може да се направи обоснован извод, че към датата на издаване на процесната заповед относимият ред за извършване на оценката е този по П.. 31, ал. 2, т. 1 от ПЗР на ПМС № 234/16.12.1999 г. Съобразно нормата на чл. 90 от ППЗДС, цената се определя по пазарен механизъм от независим оценител, но не може да бъде по-ниска от данъчната оценка на имота. В настоящия случай, съобразно указанията в мотивите на касационната инстанция, районният съд е събрал като доказателство по делото данъчна оценка на имота, която да се сравни с тази от експертната оценка. Назначил е съдебно-оценителна експертиза, която е определила оценката по реда на чл. 90 от ППЗДС на съответните части 51/651 ид.ч. от имот 37914/6848/1861, върху които е признато правото на заинтересованите страни да придобият собственост. Въз основа на СОЕ и доказателствата събрани по делото, първоинстанционният съд е приел обосновано и законосъобразно, че оспорената заповед е издадена в съответствие с процесуалните и материалноправните разпоредби на закона.

Ето защо, решението на районния съд е законосъобразно, постановено при спазване на процесуалноправните и материалноправни разпоредби.

При този изход на спора, касаторите следва да бъдат осъдени да заплатят разноски на заинтересованите страни и на ответника, предвид своевременно направеното искане за разноски за касационната инстанция. Ответната страна – Столична [община], чрез процесуалния си представител претендира юрисконсултско възнаграждение, поради което съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. На заинтересованите страни следва да се присъдят направените от тях разноски. Съгласно представените доказателства (Договор за правна защита от 12.01.2022 г.) и банково извлечение за извършено плащане на адвокатско възнаграждение, същото е в

размер на 1800 (хиляда и осемстотин) лева с ДДС. Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателите за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено в молба от 13.04.2022 г. и в молба от 30.06.2022 г. Делото е с фактическа и правна сложност от характерните за този вид дела, ненадвишаваща ги, но договореното адвокатско възнаграждение не надхвърля минималното такова, определено съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В цитираната норма е посочено, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 500 лв., а в случая се касае за упълномощаване от три лица - заинтересовани страни. Съгласно §2а от ДР на Наредба №1/2004 г., за нерегистрираните по ЗДДС адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях данък върху добавената стойност, а за регистрираните дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност. След извършена служебно справка в сайта на НАП, се установява, че адв. Р. С. Г. е регистрирана по ЗДДС.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав
Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20217990 от 02.12.2021 г. по гр.д. № 16033/2020 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА В. К. К. и Д. И. М., да заплатят на Столична община, район „П.“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

ОСЪЖДА В. К. К. и Д. И. М., да заплатят на заинтересованите страни – А. С., Д. С. и С. С., разноски за адвокатско възнаграждение общо в размер на 1800 (хиляда и осемстотин) лева с ДДС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.